

какъвъ сж описани и вситѣ други мѣнастире, но из-вед-
нѣжъ, слѣдъ седмий редъ, църковний езикъ тука се замѣ-
нява съ много чистъ народенъ български езикъ, споредъ
единъ отъ македонскитѣ ни говори. Такъвъ народенъ езикъ
се продължава, токо речи, до края на това описание, което
се свърша така: „Проегѹменъ Евдѹмин и Проегѹменъ Подфѹрин
со сѣ о Хрѣтѣ братію.“ Нѣма съмнѣние, че тука сж забелѣ-
жени имената на проегуменитѣ, които сж живѣяли въ Зо-
графскій мѣнастиръ, кога се е печатала тая книга въ Со-
лунъ. Трѣбва да кажемъ, че такъви белѣжки за проегу-
мене и братия не се срѣщатъ въ описанията на другитѣ
светогорски мѣнастире.

Реченитѣ особности, съ които се отличава описанието
на Зографскій мѣнастиръ отъ описанията на другитѣ мѣ-
настире, сж много любопитни, защото ни развѣщаватъ до
нѣждѣ първоначалната история на тая солунска книга.
Види се, че тя е била прѣведена¹⁾ отъ гърцки на църковно-
славянскій езикъ отъ нѣкой инокъ, който е познавалъ доста
добрѣ тоя езикъ. Прѣводътъ е билъ направенъ доста от-
давна и нѣколко врѣме е оставалъ въ рѣкописъ. Слѣдъ
отваряньето на Солунската типография Хаджи Теодосий
заедно съ Зографскитѣ братия сж се наговорили да го на-
печататъ, но при това сж намѣрили, че тука твърдѣ кратко
е било описанието на Зографскій мѣнастиръ, и сж рѣшили
да го допълнятъ. Допълняванъето е направено нѣскоро,
прѣди да се тури книгата подъ печатъ. Така сждимъ, за-
щото въ допълнението се споменува едно нѣщо, което е ста-
нало нѣколко мѣсеци прѣди това, именно тамо е казано:
„Бѣ лѣто 5451 (1838) из Росіа ги опковаха сѣте три икѣни Свѣтѣи
Геѡргіоски со съ сребромъ и златомъ и драгѣмъ кѣмѣнѣмъ.“ — До-
пълвачътъ е билъ македонски българинъ, па се е послу-
жилъ съ народната си рѣчь или защото не е знаелъ добрѣ
църковний езикъ, или пъкъ защото се е грижилъ за *простий*
народъ. Неговата простонародна рѣчь, повтаряме, е доста
чиста, както ще видятъ читателѣтѣ въ края на настоящий
членъ, дѣто ще бже приведено всичкото описание на Зо-
графскій мѣнастиръ. Както рекохме по-горѣ, това допъл-

¹⁾ Въ гърцката книжнина трѣбва да има нѣколко такъви описания на светогорскитѣ мѣнастире. Една подобна гърцка книга, списана отъ Йоанна Комнина, е напечатана въ Венеция на 1745 г.